

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26CoE/357/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214215706
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4214215706.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a Mgr. Erika Németha v exekučnej veci oprávneného: ROONAMID, a.s., so sídlom Kamenná 21, Žilina, IČO: 36 391 115, zast. JUDr. Alžbetou Skočdopolovou, advokátkou so sídlom Alexandra Rudnaya 23, Žilina, proti povinnému: X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, S., o vymoženie 18.818,76 eura a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 12Er/1120/2014 - 9 zo dňa 24. mája 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 12Er/1120/2014 - 9 zo dňa 24. mája 2016 p
o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Súd prvej inštancie s poukazom na § 44 ods. 2, § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a § 287 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok uviedol, že vykonateľnosť exekučného titulu skúmal ex offa, tak z formálnej ako i z materiálnej stránky. Aby bolo rozhodnutie vykonateľné z formálnej stránky, musí spĺňať predpoklady stanovené právnou úpravou, ktorá sa týka tvorby exekučného titulu. V prípade materiálnej stránky vykonateľnosti sa prihliada tak na povahu ako i kvalitu enunciátu, pretože materiálными predpokladmi sa rozumejú požiadavky kladené na exekučný titul, ktoré spočívajú v jednoznačnom určení povinného, oprávneného, v jednoznačnom vymedzení práva ako i povinnosti, vrátane rozsahu a obsahu plnenia a lehoty stanovenej na plnenie. V prípade oprávneného a povinného sa za jednoznačne určeného rozumejú vtedy, pokiaľ sú jasne identifikovaní v zmysle ustanovení právnych noriem - na rozhodnutí je uvedené meno, priezvisko, bydlisko, dátum narodenia, pokiaľ ide o fyzickú osobu. Ak ide o právnickú osobu, za dostatočne identifikovanú sa považuje, ak je na rozhodnutí uvedené jej obchodné meno, identifikačné číslo a sídlo. Podľa názoru súdu prvej inštancie povinnosť, ktorá sa má vykonať, musí byť určená presným a nepochybným spôsobom. V danom prípade exekučný titul nevymedzuje jednoznačne povinnosť obvineného, t.j. povinného. Z výroku rozhodnutia chýba presne vymedzený rozsah plnenia. Trestným rozkazom bola povinnému uložená len povinnosť, aby podľa svojich síl v skúšobnej dobe nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil, avšak výška škody nebola jednoznačne určená. Navyše z výroku rozhodnutia týkajúceho sa povinnosti nahradiť škodu nie je jednoznačné ani to, že komu má povinný uhradiť škodu. V exekučnom titule absentuje presné označenie poškodeného, t.j. oprávneného. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie bol toho názoru, že exekučný titul je materiálne nevykonateľný a preto je v rozpore so zákonom. Keďže proti povinnému nemožno viesť exekúciu na základe takéhoto nespôsobilého exekučného titulu, súd prvej inštancie rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že napadnuté uznesenie treba považovať za rozhodnutie, ktoré porušuje práva oprávneného v dôsledku toho, že je arbitrárne a svojvoľné, pretože súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdnej exekútorke o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe nesprávneho právneho posúdenia. Podľa názoru oprávneného sú splnené podmienky na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi aj vzhľadom na dlhé časové obdobie od roku 2003, kedy vznikla vymáhaná pohľadávka, jednoznačný obsah trestného rozkazu, ktorým bola povinnému uložená povinnosť nahradiť oprávnenému v skúšobnej dobe troch rokov škodu, ktorú mu spôsobil neuhradením pohľadávky vo výške 18.818,76 eura. Povinný bol odsúdený až 8 rokov od vzniku pohľadávky, pričom napadnuté uznesenie bolo vydané až po 13 rokoch od vzniku pohľadávky a je formalistické, arbitrárne, nevychádza zo skutkového a právneho stavu veci. Je nesporné, že povinný v skúšobnej dobe troch rokov nezaplatil oprávnenému škodu, ktorú mu spôsobil neuhradením pohľadávky vo výške 18.818,76 eura. Trestný rozkaz Okresného súdu v Komárne zo dňa 08.03.2010 č. k. 1T/102/2009-96 spĺňa podmienky § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, pretože zaväzuje povinného k povinnosti nahradiť oprávnenému v skúšobnej dobe troch rokov škodu, ktorú mu spôsobil neuhradením pohľadávky vo výške 18818,76 eura a presne označuje osobu oprávneného a nárok, ktorý mu bol prisúdený. Zamietnutím žiadosti súdnej exekútorke o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd podporuje nezodpovedné správanie povinného a prenáša následky prípadného nesprávneho rozhodnutia na škodu oprávneného. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a zistil, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP.

5. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 28.07.2014, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor písomným podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 25.08.2014 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade vykonateľného rozhodnutia - trestného rozkazu č. 1T/102/2009-96 zo dňa 08.03.2010 vydaného Okresným súdom Komárno. Následne súd prvej inštancie obsadený vyšším súdnym úradníkom rozhodol napadnutým uznesením.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CPS, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že procesným predpokladom exekúcie je existencia exekučného titulu, ktorého presné označenie je zároveň obligatórnym údajom uvádzaným v návrhu na vykonanie exekúcie. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Uvedené ustanovenie Exekučného poriadku kladie už na prvý pohľad dôraz na vykonateľnosť rozhodnutia súdu, ktorú je potrebné chápať tak, že rozhodnutie súdu, ktoré je vykonateľným, umožňuje aj nútenú realizáciu povinnosti uvedenej vo výrokovej časti rozhodnutia, pokiaľ

táto nebola splnená dobrovoľne. Realizácia povinnosti na plnenie obsahnutej vo výroku exekučného titulu je teda možná aj výslovne proti vôli povinného.

11. Význam vykonateľnosti rozhodnutí súdov je vyjadrený okrem iného aj v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. 7. 2000, sp. zn. I. ÚS 5/2000, ktorý uvádza, že výkon vykonateľného rozhodnutia súdu sa musí považovať za integrálnu časť „súdnej ochrany“ v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, inak záruky, ktoré toto ustanovenie ustanovuje a ktoré v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne.

12. Exekučnými titulmi pre exekučné konanie sú v prevažnej väčšine vykonateľné rozhodnutia súdov vydané či už v občianskom súdnom konaní, alebo v trestnom konaní. Vo vzťahu k rozhodnutiam vydaným v trestnom konaní, odvolací súd uvádza, že ak bola poškodenému v trestnom konaní odsudzujúcim rozsudkom priznaná náhrada škody podľa § 46 a nasl. Trestného poriadku, tento výrok je vykonateľný jeho právoplatnosťou, t.j. zásadne po jeho doručení a uplynutí osemdňovej lehoty na podanie odvolania, bez toho, aby sa odvolanie podalo, prípadne po zamietnutí odvolania podaného inou oprávnenou osobou, spravidla obžalovaným, ktorému bola náhrada škody uložená. Vykonateľnosť tohto výroku nastáva spolu s jeho právoplatnosťou. Obdobne to platí aj pre trestný rozkaz (§ 354 Trestného poriadku). Exekučným titulom však nie je výrok trestného súdu, ktorým sa obžalovanému len ako súčasť obmedzení pri odsúdení na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu (§ 50 ods. 2 Trestného zákona) ukladá, aby podľa svojich síl nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil, ak rozsudok súčasne neobsahuje výrok o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu.

13. V prebiehajúcom exekučnom konaní je exekučným titulom Trestný rozkaz č.k. 1T/102/2009-96 zo dňa 08.03.2010, ktorým súd uznal obvineného - X. A. za vinného a odsúdil ho na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou, pričom podľa § 59 ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil povinnosť, aby podľa svojich síl v skúšobnej dobe nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil.

14. V tomto prípade sa preto nejedná o exekučný titul, nakoľko týmto výrokom trestného súdu, bola obžalovanému len ako súčasť obmedzení pri odsúdení na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu (§ 50 ods. 2 Trestného zákona) uložená povinnosť, aby podľa svojich síl nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil, pričom trestný rozkaz súčasne neobsahuje výrok o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu podľa § 46 a nasl. Trestného poriadku.

15. Súd prvej inštancie preto správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keďže exekučný titul v tomto prípade nie je spôsobilý byť exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý by mohol byť podkladom na vykonanie exekúcie. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s jednou z odvolateľových námietok a napadnuté uznesenie považuje v celom rozsahu ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej

inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.